

عنوان مقاله:

ارزیابی تئودسیسه اعتراض در پاسخ به مسئله شر

محل انتشار:

فصلنامه فلسفه دین، دوره 14، شماره 3 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

نعیمه پورمحمدی - استادیار گروه فلسفه دین، دانشگاه ادیان و مذاهب

میثم فصیحی رامندی - دانشجوی دکتری فلسفه دین، پردیس فارابی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

«تئودسیسه اعتراض» از تئودسیسه‌هایی است که در الهیات پسا هولوکاستی شکل گرفت و در پی آن است تا با گله و شکایت مومنانه از خدا، امید به رفع شر از سوی خدا را تقویت کند و با شورش، خدایی را خطاب قرار دهد که قدرتش با هیچ قاعده عقلانی یا اخلاقی محدود نمی‌شود و یکسره به اراده مطلق خویش وابسته است. انتظار تئودسیسه اعتراض این است که خدا بی حساب و کتاب شرایط را به نفع شخص رنج کشیده تغییر دهد. در این مقاله می‌کوشیم به نقد و بررسی تئودسیسه اعتراض بپردازیم. تئودسیسه اعتراض در مقایسه با سایر تئودسیسه‌ها مزایا و کاستی‌هایی دارد و رویکرد آن نسبت به دیگر تئودسیسه‌ها که به نحو حداکثری در مقام یافتن انگیزه‌ها و دلایل خدا هستند، معتدل و شکاکانه بوده و به جای رویکرد نظری و ناظرمحور، به دنبال رویکرد عملی و قربانی محور است. به صورت همزمان به مسئله عقلی و عاطفی شر پاسخ می‌دهد و بیش از آنکه دغدغه حل مسئله الهیاتی و فلسفی شر را داشته باشد، دل نگران حل مسئله بشری و انسانی شر با رویکردی انسان‌گرایانه است. از دیگر سو نقص‌ها و ابهاماتی در تئودسیسه اعتراض وجود دارد که فیلسوفان دینی چون هیک، گریفین، دیویس و فیلیپس به آنها اشاره کرده‌اند. نقص‌هایی مانند ناسازگاری‌هایی که از مفاهیم اختیار انسان، قدرت مطلق خدا، عشق خدا، خیرخواهی خدا و امید به خدا با اعتراض برمی‌آید. این اشکال‌ها نیز خود جای نقد و ارزیابی دارد.

کلمات کلیدی:

الهیات پسا هولوکاستی، تئودسیسه اعتراض، جان راث، کتاب ایوب، مسئله شر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1740835>

